

Ölüm Meleği Çeker İpini

– N@zlı Hüzün · 23 Haziran 2014

Ölüm meleği

Benim kapımı da çaldı

Soğuk yüzü içimi ürpertirken

Elim ayağım dolandı.

"Vakit geldi, var mı bir diyeceğin?" dedi.

Boğazımda son nefesler çırpınırken

Acı çeken titrek bir sesle "o dedim"

-O da kim adı yok mu?

-O işte; ömrümü yolunda tükettiğim adam...

Vuslatını hayal ederken yitirdiğim

Ayrılık çanlarının sesiyle, veda ettiğim hayırsız

-Bu kadar çok mu? sevdin onu, dedi

Boğazım düğümleirken, gözümde nem

Ürkek bir kuş titremesiyle "evet" dedim

Aklımın mantığının almadığı kadar

Canımı uğruna serecek kadar hem de...

Ben ki;

Onun deniz gözlerinde boğuldum

Sevda limanında

O vefasızın kalbine demir attım

Yakamoz ay ışığını

Onun gözlerinin seyrinde gördüm

Ay'ı güneşi yıldızları onunla tattım

Karanlık gecelerimi, onun hayali ile aydınlattım

Gökten yıldız kayardı ve ben onu dilerdim

Çoban yıldızı göz kırparken

Ben onun omuzlarına başımı koyardım...

Dağların ıssız tepelerine çıkıp

Adını haykırırdım kaç bin kez

Sesim dađ yamaçlarından süzölüp
Kayalarda yankılanırken
Ovada ki çiçeklerin bile
Bir başka boynu bükölürdü
Gelmeyecek biri için
Bu çağrı, aşkı dilenmekti sanki...

Üzerimde karabulutlar dans ederci
Varlığı ırak iken ben vuslatı bekledim
Yokluğu paslı hançer gibi saplandı...

Ölüm meleği acıyarak baktı yüzüme;
-Peki dedi bu kadar çok severken
Ölüme ve toprak kokusuna
merhaba diyebilecek misin ?
-Ayrılık günü, gözyaşlarına aldırmayan adama
İşte o gün, çakmıştım toprağa bir merhaba selamı
Ölüme hazırım...

Zaman iyice daraldı
Sırtını bana döndü bile
Zembeređin çarkı durdu sanki
İbresi kırık bir saatin
Son dakikalarını sayarken
Ölüm meleği çeker ipini...

Nazlı Hüzün